

9.2. Adoptionsudvalgets overvejelser

Der har i Adoptionsudvalget været enighed om, at det er væsentligt at sikre den størst mulige ensartethed i praksis med hensyn til enliges mulighed for at blive godkendt som adoptanter.

Udvalget har i den forbindelse henvist til overvejelserne i *betænkningen* side 137-140 om det generelle spørgsmål om sikring af en større grad af ensartethed i samrådenes praksis vedrørende godkendelse af ansøgere om adoption.

Udvalget har i øvrigt på grund af de snævre tidsmæssige rammer for dets arbejde fundet at måtte afstå fra at tage nærmere stilling til de specifikke spørgsmål, der rejser sig i forhold til enlige, der ansøger om godkendelse som adoptanter. Udvalget har i den forbindelse vurderet, at de gældende regler i adoptionslovgivningen ikke forekommer urimelige. Der henvises til *betænkningen* side 91.

9.3. Justitsministeriets overvejelser

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det fortsat bero på en konkret vurdering, om en enlig ansøger kan godkendes som adoptant. Bestemmelsen i adoptionsbekendtgørelsens § 6 a påtænkes derfor opretholdt.

Som anført ovenfor under pkt. 9.1 følger det af Haagerkonventionen fra 1993, at det kun er ægtefæller, der kan adoptere sammen. Personer, der lever i et parforhold uden at være gift, må på den baggrund fortsat behandles som enlige i adoptionslovens forstand. I den konkrete vurdering af, om ansøgeren kan godkendes som adoptant, vil det imidlertid ligesom med hensyn til andre oplysninger om ansøgerens personlige forhold som hidtil indgå, om ansøgeren lever i et parforhold.

Justitsministeriet er enig med Adoptionsudvalget i, at der bør sikres den størst mulige ensartethed i samrådenes praksis med hensyn til godkendelse af enlige ansøgere som adoptanter. Der henvises til pkt. 3.3.2 ovenfor vedrørende det generelle spørgsmål om opnåelse af en højere grad af ensartethed i samrådenes godkendelsespraksis.

10. Homoseksuelles mulighed for at adoptere

Efter § 4, stk. 1, i lov om registreret partnerskab finder adoptionslovens regler om ægtefæller ikke anvendelse på det registrerede partnerskab.

Efter adoptionslovens § 5, stk. 2, kan kun ægtefæller adoptere sammen. Undladelsen af at sidestille ægteskab og registreret partnerskab på adoptionsområdet indebærer, at personer, der lever i registreret partnerskab, ikke kan adoptere sammen.

Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) har endvi-

dere antaget, at personer, der lever i registreret partnerskab, ikke kan adoptere alene. Det skyldes, at en person, der er gift, efter adoptionslovens § 5, stk. 1, som udgangspunkt ikke kan adoptere alene, og at der ikke er holdpunkt for at antage, at Folketinget samtidig med udelukkelsen af registrerede partners muligheder for at adoptere *sammen* har ønsket at indføre en særlig adgang for en registreret partner til at adoptere *alene*. Der henvises til »Skarrildhusberetningen« 1989, side 66-68.

Bestemmelsen i adoptionslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., hvorefter den ene ægtefælle med den andens samtykke kan adoptere dennes barn eller adoptivbarn, gælder heller ikke for registrerede partnere.

Homoseksuelle, der ikke lever i registreret partnerskab, vil ligesom heteroseksuelle, der ikke er gift, kunne adoptere alene, hvis de opfylder betingelserne herfor. Der henvises til pkt. 9 ovenfor om enliges mulighed for at adoptere.

Adoptionsudvalget har drøftet spørgsmålet om registrerede partners adgang til stedbarnsadoption. Adoptionsudvalget har fundet, at man med den sammensætning, udvalget har haft, ikke nærmere har kunnet vurdere denne problemstilling, som ifølge udvalgets opfattelse kræver en mere principiel stillingtagen til, om man finder, at tiden er moden til at lade registrerede partnere have samme rettigheder over børn som ægtefæller - ikke blot i adoptionslovgivningen, men også i relation til lov om forældremyndighed og samvær. Der henvises til *betænkningen* side 95.

Regler om stedbarnsadoption er ikke medtaget i dette lovforslag.

11. Godkendelse af adoptivbørn, der er bragt i forslag

11.1. De gældende regler

En afgørelse om godkendelse som adoptant indeholder oplysning om, hvad ansøgerne specifikt er godkendt til. De fleste ansøger om og bliver godkendt til et udenlandsk barn mellem 0-36 måneder. Ansøgere, der på grund af deres alder ikke kan godkendes til et mindre barn, vil eventuelt kunne godkendes til at modtage et lidt større barn. Det vil endvidere fremgå af godkendelsen, hvis ansøgerne f.eks. er godkendt til at modtage et barn med et handicap eller et søskendepar.

Når ansøgerne er godkendt som adoptanter, udarbejder amtskommunen en rapport om ansøgerens forhold. Rapporten sendes gennem den formidlende organisation til myndighederne i det land, som ansøgerne ønsker at adoptere fra.